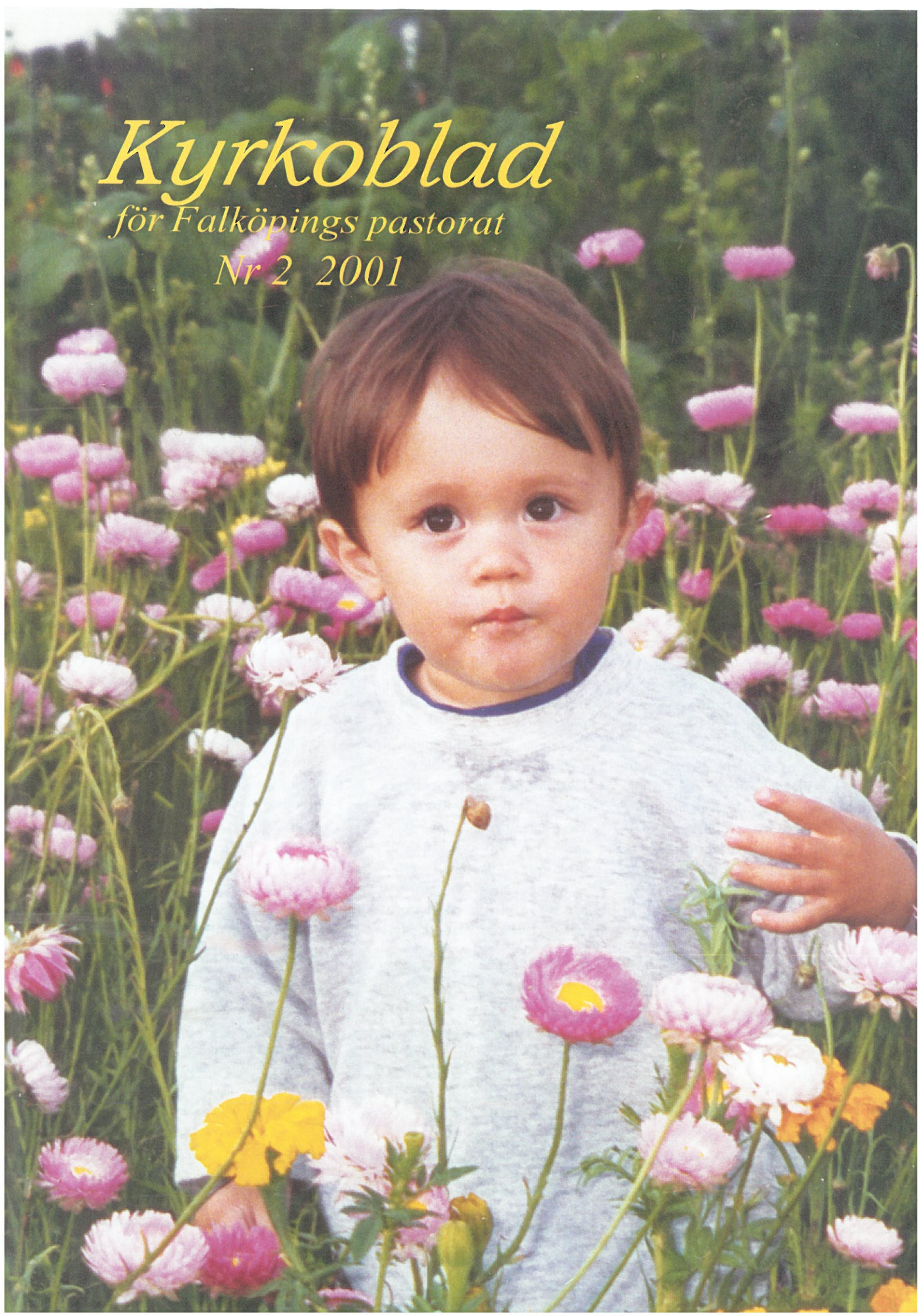

Kyrkoblاد

för Falköpings pastorat

Nr 2 2001

Den store Gudens gåvor

”Gå ut, min själ, och gläd dig vid den store Gudens gåvor” Sv.Ps. 200:1

Det är inte många rader, i psalmboken, som vi sjunger med sådan känsla och inlevelse som denna. En härlig uppmaning till vinterns människor, som längtat efter vårens och sommarens ljus och värme.

Men vad är det vi sjunger egentligen? Är sommarglädjens förväntningar bara en rörelse i känslolivet eller går de djupare? Finns det en verkligare grund än bara en skapelse, som förvisso är skön, men som snart skall svika oss, när hösten kommer med förvisning och död i naturen?

Ja, det finns något i allt detta sköna. Det är *den gode Gudens gåvor*. I allt det sköna ser du *vad han ger!* Ögonens vittnesbörd räcker långt som gudsbevis. Här visar Gud sin godhet och givmildhet, då han i skapelsen ger åt människors barn att fördela rättvist! Vi själva, när vi ser på varandra och all naturens skönhet, är vittnesbörd om den store Gudens gåvor. Frågan är bara, vad du ser i det, som du ser. Vi kan se allting, som omger oss i sommarens härliga tid och hjärtat kan glädjas till bristningsgränsen, men ändå inte egentligen se. Ty den, som ser alla Guds gåvor utan att se Gud i dem, har ändå inget sett!

Liksom det vi ser måste gå genom ögonen till hjärtat, för att vi skall kunna uppleva sommarglädjen, så måste vår syn tränga genom grönskan och den sköna mångfalden för att se *Honom, som är bakom det hela*. Det är Gud, som ger det, som du ser!

Om Du inte vet, vem som ger gåvorna, som mättar och fyller vårt innersta med glädje, ser du ingenting.

Därför är det viktigt att du också hör *vad han gör*. Av allt det goda Gud gör och ger, är det bara en liten del, som vi ser. Kunskapen om Gud kan vi inte se oss till! Vad vi ser, är bara ytor och yttre ting. För att komma innanför allt detta måste vi lyssna. Det gör vi genom att läsa Guds Ord och se på *Honom*, som hela Skriften handlar om - Jesus.

Då kanske Du får uppleva det stora att höra, vad Gud verkligen har gjort och gör och då får allt sitt rätta perspektiv. Budskapet om Guds kärlek till oss, i Jesus Kristus, om försoning och förlåtelse i en sargad värld och ett evighetens hopp, som också hör samman med det du ser.

Alltsammans är den store Gudens gåvor. Dit hör också ditt liv, din korta stund på jorden.

En gång får vi, som vi tror, gå ut i den eviga sommaren och inte bara se den gode Gudens gåvor utan se *Honom* som *Han* är, ansikte mot ansikte. Amen.

Lars Magnusson

Innehåll i detta nummer:

Den store Gudens gåvor s. 2, Sveriges och Europas helgon s. 3, En gemensam uppgift - upplutning inför valet s. 4-5, Dagbok från Costa Rica s. 6-7, Drömmen om Edens lustgård s. 8-9, Sommarens musikprogram s. 10, Birgitta - ny kantor i Yllestad s. 10, Minnesbilden s. 11, Konfirmander i utförsbacke s. 12, Sportlov i Sälen s. 12, Ung i Kyrkan s. 13, Det kom ett brev s. 14, Bröllop eller dop s. 15, Prosten s. 15, Korsordet s. 16.

Kyrkbladet delas kostnadsfritt ut till alla hushåll i Falköpings pastorat.

Kyrkblad nr 2/2001

Nästa Kyrkblad utkommer inför hösten 2001.

Ansvarig utgivare:

Lars Magnusson.

Redaktion: Lars Magnusson och Maria Ellhar.

Foto: Maria Ellhar där ej annat anges.

Tryck: Svärd & Söner Tryckeri AB, Falköping.

Omslagsbild: Foto: Sebastian Jönsson

Sveriges och Europas helgon

I S:t Olofs kyrka i Falköping finns en ikon med en bild av S:t Olof, kyrkans skyddspatron. Han fick sin beskrivning i förra numret av kyrkobladet. På ikonen finns även en bild av den heliga Birgitta. Birgitta är ett av medeltidens verkligt stora helgon. Hon är Sveriges skyddshelgon och nu även Europas. Hennes skrifter lästes i hela Europa och hennes inflytande på sin egen samtid var stort.

Birgitta föddes 1302 i en svensk adelsfamilj som stod kungahuset nära. Hon tillbringade en stor del av sitt liv i hovets miljö, men behöll hela livet den fromhet hon hade som barn. Efter moderns död uppfostrades Birgitta av sin moster, som lärde henne älska Kyrkan och det liturgiska livet. När hon var 14 år ingick hon äktenskap men Ulf Gudmarsson och fick med honom åtta barn. Hennes make delade hennes kristna tro helt och fullt. Ofta samlade hon kring sig en krets av lärda och fromma präster, som undervisade henne i den heliga Skrift och Kyrkans lära. Tillsammans med sin make gjorde hon en pilgrimsresa till aposteln Jakobs grav i Compostela i Spanien. Under resan ser hon med egna ögon Europas och Kyrkans djupa sår: det 100-åriga kriget mellan England och Frankrike och påvarnas "babyloniska fångenskap" i Avignon.

Gud utsåg henne att ta upp kampen mot förfallet i kristenheten. Efter makens död drar hon sig tillbaka till klostret i Alvastra och dikterar där sina "Himmelska uppenbarelser", ett verk som blev läst i hela den kristna världen och översattes till många språk.

Det heliga året 1350 begav hon sig till Rom för att bli förmå påven att återvända dit. Hon beslutar sig för att stanna i den heliga staden. Dock gör hon en berömd pilgrimsfärd till det Heliga Landet några år före sin död. I Jerusalem och Betlehem får hon några av sina mest berömda visioner.

Innan Birgitta lämnade Sverige hade hon skrivit regulan för en ny klosterorden, "Vår Frälsares orden", som påven gav henne tillstånd att grunda. Klostret i Vadstena fick hon aldrig uppleva. Det kom till efter hennes död och hennes dotter Katarina blev klostrets första abbedissa. I dag vilar Birgittas kvarlevor i den magnifika Blåkyrkan i Vadstena.

Vad betyder den heliga Birgitta för oss idag? Först och främst är hon en förebild i kristen tro och kristet liv. Från det hon var en liten flicka, var hela hennes liv inriktat på att tjäna Gud och Kristus. Hon levde varje dag, i mässa, tidegärd och enskild bön, så nära Kristus, att hon fick en

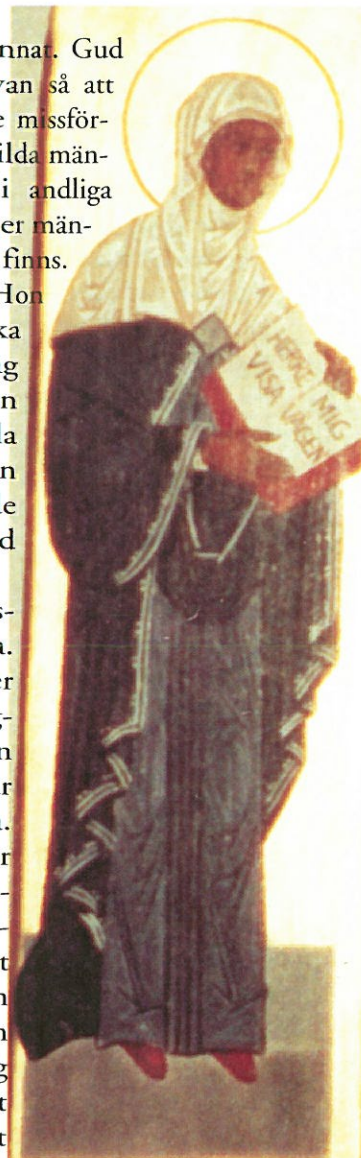
andlig klarsyn som är få förunnat. Gud gav henne den profetiska gåvan så att hon tydligt och klart kunde se missförhållandena i Kyrkans och enskilda människors liv. Det är särskilt i andliga svaghetstider som Herren sänder människor som kan se var farorna finns.

Sådan var den heliga Birgitta. Hon såg hur hennes älskade Kyrka hade förvärdsligats. Hon såg oandligheten och likgiltigheten breda ut sig. Hon såg att hela Kristi kyrka var på väg mot en avgrund, om inte Kyrkan vände om. Som profetissa såg hon vad andra inte kunde se.

Också idag behöver vi människor som kan se som Birgitta. Många i Svenska kyrkan säger att allt är väl beställt. Allt fungerar tillfredställande. Ekonomin är god, kyrkobyggnaderna är välskötta, likaså kyrkogårdarna. Dessutom är många människor engagerade i olika verksamheter. Men hur är det med Kyrkans andliga innehåll? Är det inte alltmer uttunnat? Kyrkan har i flera avseenden blivit en verksamhetskyrka, en välvillig sällskapsinstitution medan det radikala budskapet om korset och uppståndelsen skjuts åt sidan. Får Kyrkan förlora sina andliga konturer är idag

lika stor som på Birgittas tid. Men då som nu ser den heliga Birgitta på de faror som hotar Guds folk. Vi har således all anledning att lyssna till hennes röst, som tvingar oss att se bristerna i vår kyrka idag.

Birgitta visste att hon var ett av Guds språkrör. Men många gånger vägrade Kyrkans ledning att lyssna på henne. Under många år i Rom fick hon förgäves vänta på att få sin orden stadfast. Hon plågades av förfallet i Kyrkan. Många skulle under sådana förhållanden ha vänt Kyrkan ryggen. Men aldrig så Birgitta. Sin trohet mot Kyrkan och dess ämbete satte hon aldrig ifråga. Birgitta har därmed något att lära oss, som ibland kan känna tveksamhet inför den kyrka som vi tillhör. I vilken gren

SANKTA BIRGITTA

(Forts s 11)

En gemensam uppgift: Uppslutning i

Söndagen den 16 september är det dags för val i Svenska kyrkan. Det är första gången Svenska kyrkan själv organiserar och genomför ett val. Det viktiga, för alla grupper, för alla för den svenska kyrkan intresserade, är nu att gemensamt verka för att engagemanget och uppslutningen inför höstens val, det första "fria", blir det största möjliga.

Det framhåller här fullmäktiges ordförande i Falköpings kyrkliga samfällighet, f.d. chefredaktör Lars-Erik Linnarsson.

Att det är kyrkovalet i höst - tredje söndagen i september - har väl knappast kunnat undgå någon, i varje fall inte de på olika sätt kyrkligt engagerade, de förtroendevalda eller anställda. Förhoppningsvis har också alla kyrkotillhöriga i vårt land - alltså en klar majoritet av befolkningen - noterat det. För fyra år framåt avgörs hur den kyrkliga "politiken" skall föras.

Vid förra valet, för fyra år sedan, stod vi inför en genomgripande reform: kyrkans "skilsmässa" från staten. Vi hade mycket talat om den - fruktat den eller sett fram mot den. Blev den så genomgripande och i grunden förändrande? Mycket - att inte säga det mesta - har blivit vid det gamla. Det kan ses både positivt och negativt.

Negativt: att inte mer hände, att vi inte påtagligare upplevde "skilsmässan", den som det så länge talats om som en nödvändighet. Nu skulle svenska kyrkan minsann bli fri från

statens tryckande hand och i "frihet" leva upp till sig själv...

Positivt: att kyrkan alltså har fast förankring bland en majoritet svenskar och att det finns en öppen folkkyrka tillgänglig för alla som vill söka henne. Och att många, även här en majoritet, uppenbarligen allt framgent vill ha det så.

Byråkratiskt

Nu skall denna "fria" - eller "frigjorda" - svenska kyrka för första gången gå till val. Det är lätt konstaterat att den knappast blivit mindre "byråkratisk" sen sist; den är alltså i hög grad den "kommunkyrka" den varit och att den i varje fall ifråga om valet till sin egna organ tagit med allt - och lite till - som den haft med från förr.

I de flesta församlingar har man nu att förrätta fyra direkta val. Vi kan ha åsikter om detta - och har det säkert - och också omgående konstatera att så här kan vi knappast ha det framledes. Nuvarande ordning kanske uppfyller nödvändiga demokratiska krav, men den innebär också att öda tid, kraft och pengar som kunde användas bättre - i kyrkans evangelisation, i dess arbete bland och för sina medlemmar.

Valet blir samtidigt ett test på hur vi - de kyrkotillhöriga - sluter upp kring vår kyrka. Valdeltagandet har ju tidigare varit mycket lågt. Skall vi nu som "valmän" - från sexton år och uppåt - tätare fyllas kring en kyrka, som vi mer än tidigare kan påverka

och forma efter de önskingar och för de mål vi har?

Nomineringar

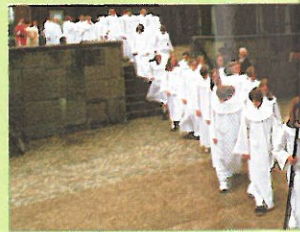
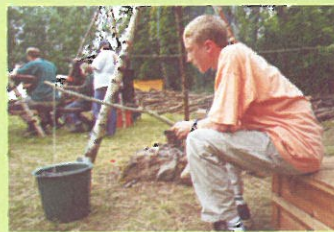
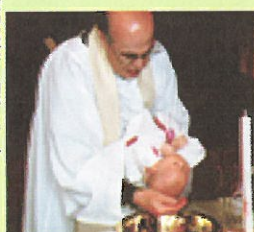
Just nu - i varje fall när detta skrives - pågår som bäst nomineringsarbetet inför valen på de fyra planen: till fullmäktige i församling och samfällighet, till fullmäktige i stiftet och kyrkomötet på riksplanet.

Partierna har i den "heliga" neutralitetens namn blivit "nomineringsgrupper" - för att inte något så "smutsigt" som politik skall mångas sig in i det kyrkliga. Ändå är det väl i stort sett som tidigare de vanliga politiska partierna som nu mobiliserar och nominerar inför valet. Och jag ser inget fel i detta. Den svenska kyrkan - folkkyrkan - finns mitt bland oss, mitt i vårt samhälle; den skall verka i vårt dagliga liv - i helg och söcken. Därmed har jag svårt att inse - och annat vore fel - att det kyrkliga, frågor som rör kyrkans lära och liv på något sätt kan renodlas och skiljas ut från vårt dagliga, vårt samhällsliv. Och samhällsengagemang kan aldrig stå i motsats till kyrkligt engagemang.

Det avgörande

Det avgörande är inte vem som nominerar - partier, grupper eller andra konstellationer. Förresten: vad är opolitiskt eller vem är opolitisk? Ingen medveten medborgare i samhället är det eller kan vara det. Politik betyder styrelse och att ha en uppfattning i frågor som som berör oss i det dagliga, ofta på viktiga avsnitt, och att handla därefter. I det här fallet

Bilderna i nedre kant är tagna av Urban Jormeus förutom konfirmation (Lars Petersson) och vigsel (KON/Jim Ellström).

Inför valet!

att ha tankar och föreställningar om mål och medel för vår kyrka och hur vi på kyrkans egen grund vill forma den. Och ha förhoppningar och tro inför framtiden!

Det viktiga är naturligtvis vilka som blir nominerade, män och kvinnor, förtoendevalda som på olika poster och i olika sammanhang vill arbeta för kyrkan. Av dem och deras intresse, vilja och förmåga beror hur den svenska kyrkan skall verka bland oss och i vårt samhälle.

Nu har alla "nomineringsgrupper" och alla nominerade och för övrigt alla för saken intresserade - jag vill se det så - en uppgift, och en stor sådan, gemensam: att tillsammans verka för att uppslutningen kring valet blir den bästa. Att allt "kyrkfolket" därmed vill visa att man är beredd att "ta hand" om sin kyrka och föra ett stort historiskt arv, andligt och kulturellt, vidare.

Lars-Erik Linnarsson

Alla kan rösta!

Valet kommer att gå till på ungefär samma sätt som tidigare, men några punkter har förändrats. Bl a får man nu rösta i **direkta val** till samtliga nivåer i Svenska kyrkan: till församling, samfällighet, stift och Kyrkomöte. Exakt hur många val man ska göra och till vad beror på vilken församling man tillhör. Mer information om detta kommer i nästa Kyrkoblade. En annan viktig förändring är **rösträttsåldern**, som nu sänkts till 16 år. Röstberättigad är den som fyller

16 år senast på valdagen och tillhör Svenska kyrkan

De som är röstberättigade får senast 18 dagar före valet ett röstkort med uppgifter om vilka val de har rätt att delta i, vilken vallokal de ska rösta i och om det finns särskilda röstmottagningsställen.

För att alla ska få möjlighet att rösta finns det tre olika alternativ att välja mellan. **Röstning på valdagen** kan ske i den vallokal som gäller för det egna valdistriktet. Själva röstningen går till på samma sätt som tidigare, men det går nu inte längre att rösta via ombud.

Förhandsröstning kan ske antingen på pastorsexpeditionen under perioden 3-12 september. Expeditionen kommer under denna tid att hållas öppen totalt 57 timmar, vilket innefattar lördag och vissa kvällar.

Brevröstning är ett helt nytt sätt att förhandsrösta. Man kan brev rösta så fort man fått sitt röstkort. Särskilda kuvert för brev röstning kommer att finnas tillgängliga på alla pastorsexpeditioner, stiftskanslier och på kyrkokansliet.

Svenska kyrkan är demokratiskt styrd och det är därför viktigt att alla får möjlighet att rösta och att alla som har möjlighet att rösta verkligen gör det.

Mer information om valet kommer i nästa nummer av Kyrkoblade. Då kommer du även att få reda på vad de nominerade på lokalplanet har för uppfattning i olika frågor som rör kyrkans verksamhet.

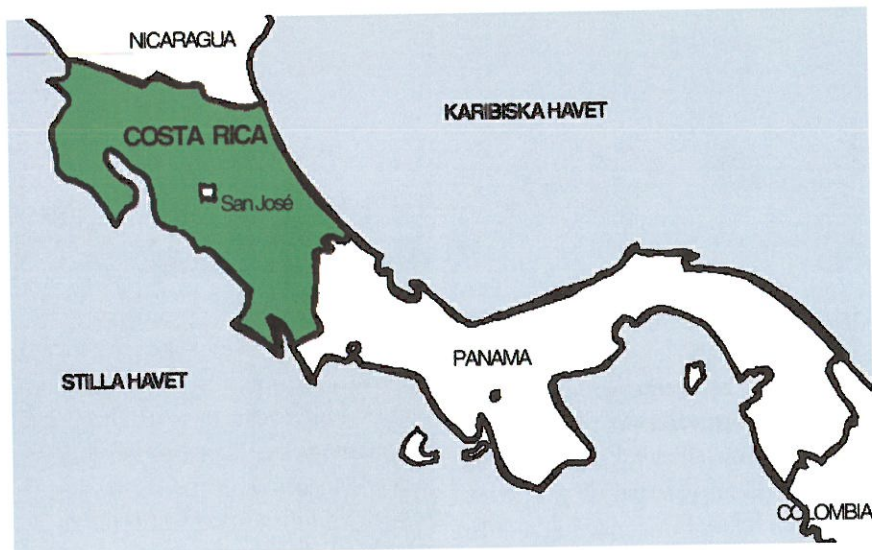
Svenska kyrkans organisation

Basen i vår svenska kyrka utgörs av **församlingarna** som oftast styrs av ett kyrkoråd eller kyrkofullmäktige. Falköpings kyrkliga samfällighet är ett serviceorgan för fn 16 församlingar (Fr o m 2002 kommer de församlingar som idag utgör Yllestaddelen att slås samman till en). Svenska kyrkan har över tvåtusenfemhundra församlingar över hela landet. De har som uppgift att ta ansvar för gudstjänst, undervisning, diakoni och mission. I församlingen finns också ofta en eller flera präster, kyrkomusiker och diakoner. Och utöver det finns det ytterligare personal som församlingen behöver för att driva sin verksamhet.

Svenska kyrkans församlingar är indelade i tretton **stift**. Stiftens uppgift är att ge råd och stöd till församlingarna i olika frågor. Stiftens förvaltar också jord, skog och fonder som ägs av kyrkan. Varje stift leds av en biskop, som leder och inspirerar verksamheten. Biskopen viger också präster och diakoner till tjänst i kyrkan.

Den nationella nivån i Svenska kyrkan ansvarar för de områden som är gemensamma för hela Svenska kyrkan, t ex regelverk, utbildning eller internationell diakoni och mission. Högsta beslutande organ på den nationella nivån är Kyrkomötet. Kyrkan främste företrädare är ärkebiskopen.

Dagbok från

Text och foto Henry Svensson

Henry Svensson, tidigare kantor och känd av många i Falköping, gjorde under våren en resa till Mellanamerika, närmare bestämt till Panama och Costa Rica. Avsikten med resan var från början att besöka en yngre bror som numera är bosatt i Panama, där han arbetar med ett dammbygge i Skanskas regi.

Eftersom Henry arbetat inom Svenska kyrkan sedan många år var han givetvis intresserad av den mission som bedrivs i Latinamerika. I just Panama visade sig detta vara omöjligt eftersom den lutherska kyrkan inte bedriver någon mission alls här. Närmare efterforskningar visade dock att i grannlandet Costa Ricas huvudstad San José finns en missionsstation vars verksamhet leds av två svenskar, Lennart Strandlund och Pär Stynsberg. Efter att först ha sett sig om i Panama under en vecka (med bl a ett besök på "vykortson" Colón i Karibiska havet) gick resan norrut, till Costa Rica.

Under hela resan förde Henry dagbok och det är ett utdrag ur dessa anteckningar som vi här får ta del av.

Måndag

Mot nya mål. Efter frukost skjutsar Rolf mig till bussen, som skall föra mig till Costa Rica och San José. Vi tar farväl och bussen styr mot gränsen. Stor och fin Merca, men utan air-condition, vilket hade behövts första delen. Det värsta var att stolarna stod så tätt att knäna tryckte mot sätet framför. Faktiskt en plåg-

sam resa. Men sådana petitesser glömde man när man kom fram till gränskontrollen. Vi visade passen fyra gånger på olika ställen, två blanketter skulle fyllas i och väskorna genomletades två gånger, varav en med knarkhund. Hettan var dessutom pressande och gjorde inte situationen bättre. Till slut kom vi iväg! Vägen gick först på låglandet med palmer och sockerrör. Sedan gick det uppåt i riktning mot bergen och vi fick uppleva samma naturförändringar som jag upplevde med Rolf ett par dagar tidigare. Vägen gick allt högre, för att så småningom nå nästan 3 600 meters höjd. Det blev riktigt kallt och fönstren som stått vidöppna sedan den varma delen av resan slogs igen undan för undan. Plötsligt började det regna och täta dimmoln satte ned sikten. Så småningom gick det utför igen och vi nådde fram till San José, där jag möttes av Pär Stynsberg. Vädret här är ungefär som en svensk sommar (om en sådan går att beskriva).

Torsdag

Så börjar tredagarsfärden till indianreservatet. Efter att ha hämtat Nehemias (en pastor från Peru) och en del material tar vi huvudvägen mot Panama. Efter ytterligare ett stycke på huvudvägen tar vi av mot norr, upp mot bergen. Vägen är bedrövlig och jeepens egenskaper kommer väl till pass. När vi är nästan framme kommer ett litet äventyr, som visserligen var förvarnat men inte desto mindre spännande, nämligen att åka över en hängbro, som

var en ganska gammal och svajig sak med lösa brädor som klapprade under hjulen. Pär körde som i trance med vidöppen mun. Det gick i alla fall bra och vi var strax framme vid målet, en liten indianby i ett reservat. Här började en inblick i ett annorlunda liv. Husen är brädiskjul med jordgolv. Nyare hus kan ha betonggolv. Taket och ibland även väggarna är av korrugerad plåt. Fönserrutor finns inte, däremot luckor som stängs på natten. Ingen elektricitet finns. Stearinljus eller något slags oljelampa. Köket är synnerligen enkelt. Spisen består av två tegelstensrader ställda på sidan och fastmurade. Där ovanpå en plåt med upphuggna hål. Därunder eldar man med ved. Röken leds ut genom väggen genom ett rör, som är gjort av en hoprullad plåt. Disk och tvätt sker i ett litet "burspråk", en utbyggnad på köksväggen. I en helgjuten balja med två eller tre hoar sker såväl disk som tvätt och t ex tandborstning. Vattnet rinner rakt ned i ett öppet dike som leds fram till en sluttning och får "infiltrera". Några riktiga skåp finns inte, utan matvaror, plåttallrikar m m står på öppna hyllor eller hänger på väggen. I sovrummet finns enkla britsar med en filt. Madrass är inte en självklarhet.

Toaletten är ett torrdass, placerat på avstånd från huset. Både väggar och tak är av korrugerad plåt. Ett djupt hål har grävts och ovanpå placeras en konstruktion av hårdplast, en sits och en golvplatta sammangjutna där golvplattan helt täcker det grävda hålet. Det finns enklare modeller med bara en stång att sitta på.

Hundar, katter, höns springer fritt inom- och utomhus. Grisar finns också, tjudrade, som får beta så långt repet räcker. Hönsen flyger

Bilden närmast: Hus i indianbyn
Längst t h: Kyrkan i La Carpia.
Mannen tv är Per Stynsberg

Costa Rica

upp i träden och sover på natten. Läger ägg och ruvar i något som närmast liknar öppna kaninburar. Djuren förefaller inte särskilt väl behandlade. Jag såg aldrig någon klappa eller kela med en hund.

Man är i stort sett självförsörjande på matvaror. Ris, bönor, platano, bananer, potatis, ägg. Förmodligen blir väl också grisarna till mat så småningom. Man har även köksland och driver kaffeplantor för utplantering.

Man har mycket god tillgång till vatten. Efter en kvarts mycket "kupe-rad" promenad upp och ner i små raviner kommer man till floden Piedra, som forsar utför en otroligt stenig flodbädd. På ett ställe bildar floden en liten, ganska lugn sjö. Där har byns barn ett härligt avbrott från en dammig och smutsig miljö. De är som fiskar i vattnet, leker, skrattar och njuter obeskrivligt med kläderna på.

Från byn har man en betagande utsikt över de omgivande bergen. Det finns ett fåtal slätter eller plana ytor. All odlign sker i sluttningar. Detta är den enda möjlighet som återstår sedan indianerna fördrivits från de lägre, planare områdena. Där har stora bolag tagit över för att kunna massproducera olika produkter.

Sedan började kvällens begivenheter, fogáta, som egentligen betyder eld. Ett par stockar lades i kors och därunder litet stickor som man fixat

Nehemias och barnen i indianbyn

till under eftermiddagen. Litet tändvätska och klart att tända. Sedan var det barnens sak att fylla på med stickor tills stockarna brann ordentligt. Familjerna kom mangrant och hade med sig pallar och bänkar, brädor och annat att sitta på. Nehemias var den självklare ledaren. Det blev sång, lekar av olika slag. Sedan husförhör. Ja, faktiskt. Nehemias börjar förhöra de församlade på enkel, grundläggande bibelkunskap. Även fotbollen har rullat under kvällen och indianerna spelar tills det är praktiskt taget "nermört". Vilket mörkerseende!

När ljusstrålen träffar min dörr, träffar den också två feta kackerlackor! På golvet i rummet kryper ett otal insekter som jag inte känner igen. Jag ser fram emot en orolig natt, vilket också blir fallet. Jag lämnar ett stearinljus brinnande på golvet. Har hört att kackerlackorna håller sig i sina springor om rummet är upplyst.

Söndag

Sista dagen i Costa Rica. Vi går i mässan i en liten kyrka i La Carpia, ett slumområde i utkanten av San José. Kyrkan är en bräcklig byggnad, uppreglad med, i huvudsak, 2x3" virke både i väggar och takstolar. Dessutom har man utnyttjat virket löpande så att när en regel tagit slut sas i luften, har man fortsatt med nästa och gjort ett enkelt förband med ett par korta bräd-stumpar. Tur att det inte hamnar någon blötsnö på det taket!

För en riktig gudstjänst blir det! Prästen, Gilberte Quesabo predikar nere bland kyrkbesökarna som den här gången till stor del består av

barn. En engagerad predikan som berör och angår. Plötsligt fladdrar något vitt förbi rakt över församlingens huvud. Det är tydligen en pappa som kastar över en näsduk till en kvinna som för tillfället tar hand om hans barn, som kanske behöver snytas. Prästen fortsätter, ostörd av den lilla praktiska åtgärden. Efter en stund tittat en man in genom en av dörrarna och säger något till prästen. Mannen får ett snabbt svar, han går och predikan fortsätter. Något senare genljuder lokalen av ett öronbedövande ljud. En yngling sparkar igång sin motorcykel omedelbart utanför dörren. Prästen hälsar glatt på en pojke som kommer sent och när han sätter sig lossar stolsitsen och han hamnar på golvet. Några glada tillrop och gudstjänsten fortsätter. I samband med de avslutande pålysningarna önskas jag en lycklig hemresa och jag får veta att någon ber för mig.

När vi reser hem från kyrkan passerar vi fler eländiga "bostäder" av plåtar eller bara pappplådor. I ett vattendrag med orenat avloppsvatten badar barnen. Jämför med Cabagra-barnens friska flod!

Fakta Costa Rica

Invånarantal: 3,37 miljoner
Folkgrupper: Vita 87%, mestiser 7%, svarta 3%, asiater 2% indianer 1%

Språk: spanska är officiellt språk, kreolspråk och indianspråk talas också

Religion: 80-85% katoliker, 12% protestanter, 3-8% mormoner, Jehovas vittnen och övriga

Statsskick: republik

Viktigaste exportvaror: kaffe, bananer, textilier och kläder, skaldjur, prydnadsväxter

Drömmen om

Edens lustgård

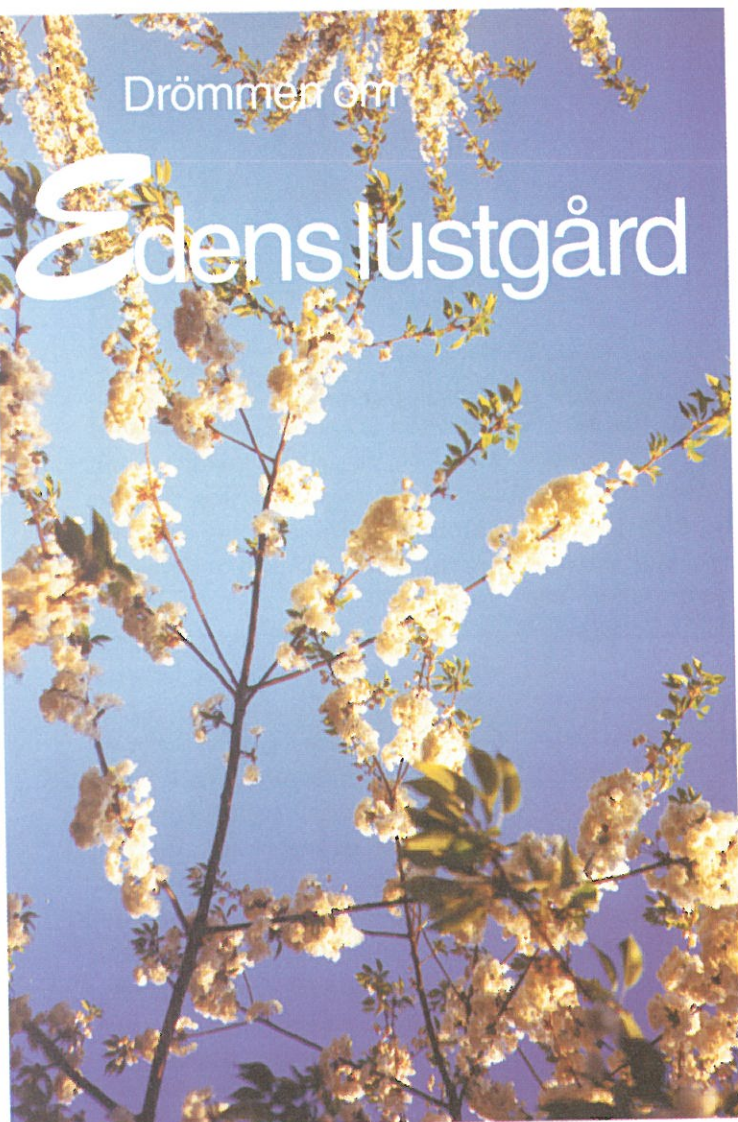

Foto: Britta Ellhar

”Och Herren planterade en lustgård i Eden österut och satte i den människan, som han hade danat. Herren Gud lät nämligen alla träd som var ljuvliga att se på och goda att äta av växa upp ur marken, och livets träd mitt i lustgården, likaså kunskapens träd på gott och ont. Och från Eden gick en flod ut, som vattnade lustgården. Sedan delade den sig i fyra grenar...”

Första Moseboken 2:5

Hur det sedan gick vet vi ju alla. Adam och Eva åt av den förbjudna frukten och blev för alltid förvisade ur Edens lustgård. Kanske är det en omedveten längtan tillbaka till detta paradiset som får trädgårdsägare i hela världen att år efter år ligga på knä i rabatten på jakt efter en vetna ogräs?

Att plantera en trädgård är att plantera lycka. Att se det man sår gro och skjuta upp späda skott ur jorden, för att så småningom utveckla de vackraste blommor eller de godaste grönsaker utgör för många människor det säkraste beviset vi kan finna för att Gud har ett finger med i processen.

Idag vet vi att Edens lustgård inte står att finna på jorden. Under medeltiden var präster och teologer övertygade om att Guds trädgård inte ödelagt genom synda-

fallet utan att det var placerat någonstans på ett berg. Det var sannolikt därifrån som duvan på Noas ark hämtat olivkvisten. En del menade att lustgården fanns i Asiens höga berg medan andra lutade åt att denna plats fanns i Afrika, i närheten av Etiopien.

Sjöfararna var givetvis övertygade att Edens lustgård fanns på någon fjärran ö. Frukter drivande i havet var bevis på detta. Dofter av exotiska blommor långt ute till havs var andra tecken på att paradiset var nära.

Då Christopher Columbus avseglade mot Indien var det inte enbart för att ta hem kryddor. Nej, man skulle också se till att finna Edens lustgård. I Columbus anteckningar från resan finns ritningar och beräkningar som visade var Guds trädgård fanns placerad. Då han slutligen nådde Amerika och träffade på indianerna var han övertygad om att dessa var ett folk som härstammade från Israel. Alla bevis pekade dessutom på att detta var paradiset: kryddor, frukter och blommor som aldrig tidigare skådats och guldet som nämnts i Gamla testamentet.

Sökandet efter Edens lustgård var en dröm om fred och evigt liv. Då man släpptes in genom portarna skulle en helt ny värld uppstå.

Så småningom tvingades man erkänna att Amerika varken var Indien eller Edens lustgård utan en helt ny kontinent. Teologerna ansåg att man borde förutsett att det fanns fyra kontinenter eftersom floden i Edens lustgård delade sig i fyra delar.

Men om man nu inte lyckades hitta Guds trädgård i denna världen? Längtan efter att skapa ett eget paradiset måste då stillas på annat sätt. Trädgårdsmästare Adam har fått många efterföljare. Prästerna i templen röjde upp och planterade trädgårdar för att glädja Gud och på detta sätt kom trädgårdsskötseln i sig att bli en gudstjänst.

Under renässansen rämnade en hel världsbild, då vetenskapen gjorde entré. Mycket av det man trott på ägde inte längre giltighet i denna nya värld. Det fanns sannerligen mycket nytt att lära sig om Guds skapelse.

Under denna tid växte de botaniska trädgårdarna i antal. En del teologer trodde att om alla skapelser från Edens lustgård kunde samlas i en enda trädgård skulle det 1000-åriga riket uppstå. Men antalet plantor man fann visade sig vara så stort att man omöjligt kunde samla dem alla på ett enda ställe.

Man var fast fövissad om att Edens lustgård var strikt geometriskt uppbyggd. Naturen, som vällde fram vild och otuktad, var i själva verket biverkningar av synda-

Drömmen om Edens lustgård lever vidare i våra egna trädgårdar

fallet. Man försökte därför återskapa Paradiset då man anlade en ny trädgård.

Främst var det munkarna som skötte trädgården. Det fanns två typer av trädgårdar: meditationsträdgården och nyttoträdgården.

Meditationsträdgården låg innanför murarna och kom att symbolisera både Marias renhet och Jesus. Här planterades blommor som man förknippade med Maria: rosor, violer och madonnaliljor. I meditationsträdgården måste också finnas en brunn eller annan vattenkälla. Nyttoträdgården placerades på utsidan och hägnades in för att skyddas mot betande djur. Marken bearbetades och munkarna anlade bäddar för odling av grönsaker och örter. Frukträderna hade också stor betydelse.

I Norden skedde en förändring efter vikingatiden, då människor slutade drömma om Valhall och började drömma om dödsriket som en fredlig plats med blommor och fågelsång. Därför kom blomsträngarna att få stor betydelse.

De flesta människor kunde dock inte unna sig att plantera en trädgård bara därför att den var vacker och ro-

fyllt att se på, eller för att den gav en försmak av himmelriket. För de allra flesta var odlandet förknippat med en ändlös strävan att mätta magen. Ibland kombinerade man nyttoväxter och prydnadsväxter, genom att man helt enkelt sådde blomfrön bland grönsakerna.

Det var munkarna, framför allt benediktinerorden och cistercienserorden, som förde med sig trädgårdsodlingen till Norden. De tog med både kunskaper och plantor från sydligare länder och klostren kom att bli undervisningsanstalter och plantskolor.

Idag är vi många som odlar en trädgård, inte bara för nyttan, utan även för att kunna njuta av dess skönhet och för att få uppleva kraften i det som växer. Under några korta månader förundras vi över det överflöd som jorden ger. Den som sköter en trädgård lever mitt i kretsloppet; vi ser det som vissnar ner och dör på hösten väckas till nytt liv då vårsolen värmer. Vi förundras över hur det lilla fröet som vi petar ner i jorden växer upp och blir till en god grönsak eller en vacker blomma.

Närmare än så kan man knappast komma Gud.

Nedan: Edens lustgård med kunskapens träd och fyra floder

Illustration: Angelica Sturesson klass F-2 B, Vartoftaskolan. Fler fantastiska teckningar gjorda av barn i klassen finns att se på S:t Olofs Gärd.

Välkommen till

Sommarkväll i kyrkan

I samarbete med SKS

3/6 Pingstdagen kl 19 i S:t Olofs kyrka. "Nordisk ton". Falbygdens oratoriekör, Lars Olof Ejstes, fiol och Gustav Jannert, orgel.

4/6 Annandag Pingst i Plantis. KYRKANS DAG. Kl 11 Familjegudstjänst. Pastorates barngrupper, barnkörer och pastoratskör medverkar.

Kl 13.30 "Mässa för en sårad jord". Sofi Kihlstrand, sång, Bergaton och orkester.

Söndag 10/6 kl 17 i Friggeråkers kyrka. Jazz-visa-gospel. Camilla Karlsson, sång och Henrik Rubensson, piano.

Torsdag 14/6 kl 19 i Luttra kyrka. Tomas von Wachenfeldt, gitarr.

Torsdag 21/6 kl 19 Yllestads kyrka. Iréne Jönsson, Sami Kaukonen och Cantica-kören.

22/6 kl 22 Midsommarafton i Mularps kyrka. Birgitta Lindh och Sami Kaukonen, sång och orgel.

Torsdag 28/6 kl 19 i Mössebergs kyrka. Bel Sono sjunger under ledning av Ulf Lindström.

Söndag 1/7 kl 19 i Slöta kyrka. Sara och Anna Strömberg och Ted Rosvall, sång, trumpet och orgel.

Söndag 1/7 kl 19 i S:t Olofs kyrka. Bergaton och Petriarci.

Torsdag 5/7 kl 19 i Vistorps kyrka. Margit och Sven Agelid, sång.

Söndag 8/7 kl 19 i Åsle kyrka. Elisabeth och Håkan Henriksson, sång och orgel.

Torsdag 12/7 kl 19 i Fredriksbergs kyrka. Läckö brass.

Torsdag 19/7 kl 19 i Kälvene kyrka. Birgitta Lindh, sång och cello.

Söndag 22/7 kl 19 i Tiarps kyrka. Gitarmusik.

Lördag 28/7 kl 19 i Mössebergs kyrka. Ragnhild Pettersson, orgel och piano.

Söndag 29/7 kl 19 i Skörstorps kyrka. Carina Milton m fl.

Torsdag 2/8 kl 19 i Näs kyrka. Christian Berg, cello och Mårten Falk, gitarr

Söndag 5/8 kl 19 i Mularps kyrka. Elin Andersson, violin, och Pernilla Sandström, piano.

Onsdag 8/8 kl 19 i Torbjörntorps kyrka. "Närmare än jag anar". Elisabeth Josefsson, Sofia Falk och Hanna Lundborg, sång, piano och flöjt.

Söndag 12/8 kl 19 i Slöta kyrka. Gustav Jannert, orgel, och Steffen Mickeler, trumpet.

Torsdag 16/8 kl 19 i Vartofta-Åsaka kyrka. Program ej fastställt.

Söndag 19/8 kl 19 i Karleby kyrka. Gabriella Olofsson och Ted Rosvall, sång och piano.

Söndag 2/9 kl 19 i Fredriksbergs kyrka. Knut Svennings jubilerar.

Birgitta - ny kantor i Yllestad

Sedan den första april arbetar Birgitta Lindh som kantor i Yllestadde- len. Birgitta, som är 24 år, kommer från Deje i Värmland. och är, hur märkligt det än kan låta, hörselska- dad sedan födseln. Sina musikgener,

säger hon, har hon antagligen fått från sin morfar som var med och- bildade Dejefors musikkår. Hon gick musiklinjen på gymnasiet och studerade därefter på folkhögskola, närmare bestämt Geijerskolan i Ransäter.

Innan hon hamnade i Falköping har Birgitta vikarierat i Bjurtjärn- Lungsund och i Övre Ullerud.

Birgitta låter meddela att hon så här långt trivs alldeles utmärkt i Falkö- ping och i Yllestad. Förutom att spela vacker musik kommer hon att leda Cantica-kören.

KYRKANS DAG

Annandag Pingst-program

- 10.15 Samling på Stora Torget, barn och föräldrar
- 10.30 Avmarsch från Torget
- 11.00 Familjegudstjänst, se ovan.
- 12.00 Servering.
- 13.30 "Mässa För en sårad jord", se ovan

Övrigt:

Ponnyridning, Rantenexpressen, brunnsorkestern.

OBS! Vid regn flyttas hela arrangemanget till Kyrkerörsskolan. Beslut om detta fattas senast kl 9.00.

Välkommen!

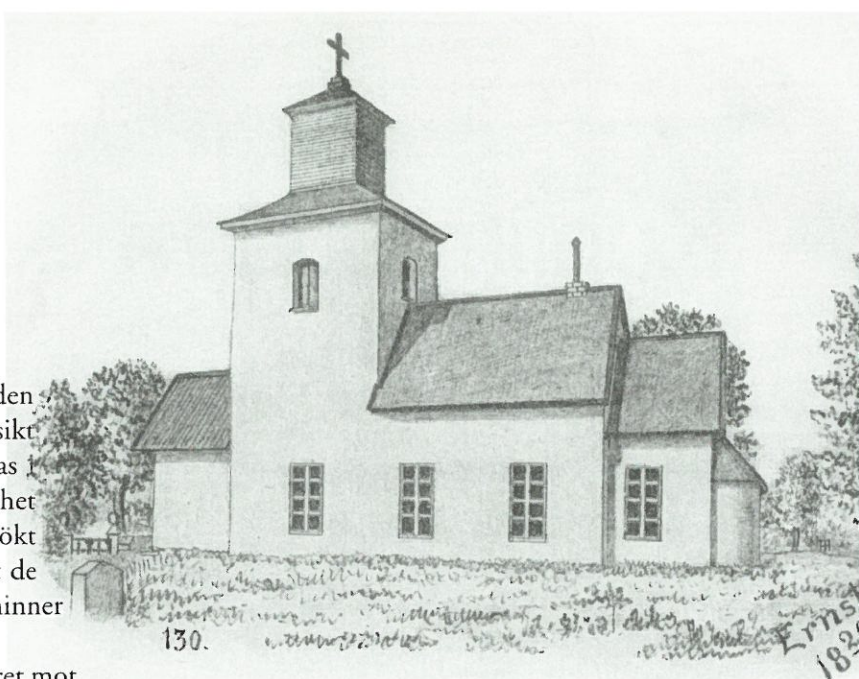
Minnesbilden

Mularps kyrka

De visste vad de gjorde år 1197 när de byggde den lilla kyrkan vid bergets fot med bedövande utsikt över dalen. Särskilt i kvällssol skall hon upplevas i den lilla byn, som en symbol för trygghet och närhet mellan både Gud och människor. Här har man sökt sig samman, pilgrimer genom tiden på väg mot de mål som den sköna lilla helgedomen också påminner om.

Kyrkan är i romansk stil med det lilla absidfönstret mot öster och den uppåtgående solen. De alltför stora fönstren kom till under 1700-talet som ett bevis på övertro på mänsklig upplysning och kunskap. Det alltför stora tornet kom till så sent som på 1500-talet. Rummet har skönt slagna kryssvalv.

Märkligt nog har flera vackra inventarier bevarats till våra dagar. Det både vackra och grymma triumfkrucifixet i triumfbågen är från 1300-talet. Den under-sköna Mariabilden med barnet, symbolen för trons trygghet står nu i söder efter att ha haft sin plats i norr under medeltiden. Altartavlan över sakristians ingång samt predikstolen är av provinsiell barock och typiska för många kyrkor med 1600-talsinredning. Äldst är dopfun-

ten från

1100-talet. Den

är skönt orna-

menterad med en

piscina, uttömningshåll för dopvatten, i själva funten.

Johan Göransson och hans maka Christina Kafle skänkte kalk och patén till kyrkan på 1600-talet. Deras vapen finns ingraverade i kalken. I vapenhuset förvaras en kistformad gravsten troligen från 1100-talet. Den har ristade runor i stenmästaren Haralds stil.

LM

Forts från s 3

av Kyrkan vi än hör hemma, finns det alltid företeelser i Kyrkan, som fyller oss med oändlig sorg och rentav förtvivlan. Sådant finns det förvisso mycket av i Svenska kyrkan och tyvärr har många lämnat henne för att gå till en annan kyrka de anser vara bättre.

Här lär oss Birgitta trohetens nådegåva. Som profetissa räknade hon med att ofta bli motsagd. Men hon var trogen sin Herre och hans Kyrka. När den heliga Birgitta från sin himmelska plats ser på de människor som varje söndag inför hennes ikonbild samlas till gudstjänst i S:t Olofs kyrka ger hon dem uppdraget att vara trogna medlemmar i den kyrka, som fäderna byggt på denna plats. Hon ger uppdraget att stå fasta på Bibelns och den gamla bekännelsens grund. Hon ger uppdraget att kämpa för apostolisk tro och ordning. Visst möter ett sådant uppdrag motstånd. Men Birgitta uppmuntrar oss att stå fasta.

En annan sida hos den heliga Birgitta var hennes omtanke om alla lidande och nödställda människor. Hon var trots sina högättade anor inte för fin för att ta hand om fattiga och sjuka människor. Ingen människa var för obetydlig för henne. Inte minst tog hon sig an unga kvinnor som tvingats till prostitution. Sådant är den kär-

lek som kommer från en levande tro på Kristus. En sådan "livsstil" behövs i vårt materialistiska samhälle. Det enda värde som ofta räknas är det som kan mätas i pengar. Improduktiva människor som ofödda barn och handikappade behövs inte i det högteknologiska samhället. Här lär oss Birgitta att se en kristen broder och syster i varje människa.

När påven Johannes Paulus II gjorde Birgitta till Europas skyddshelgon ville han att kärleken till Kristus och hans Kyrka på nytt skall börja genomströmma det alltmör avkristnade Europa. I vårt land är det Birgittas orden inom Romersk katolska kyrkan och Sanctae Birgittae inom Svenska kyrkan som försöker förmedla och bevara den birgittinska andan i vårt kyrkoliv. Kanske besökte den heliga Birgitta någon gång S:t Olofs kyrka i samband med de många resor i landet som kungen och hans hov gjorde. Idag är den heliga Birgitta en uppfordrande och inspirerande gudstjänstdeltagare i denna kyrkas gudstjänster genom den sköna ikon som nu pryder den södra väggen av kyrkobyggnaden.

Roland Kristensson SSB
Kyrkoherde

Konfirmander i utförsbacke

Ingen snö och inga pengar? Vad gör man då på sportlovet?

Då hyr man en buss och ordnar för en rimlig kostnad både skidåkning och bad. Första anhalten var Ski Center i Ulricehamn, där det faktiskt gick att åka både skidor och snowboard trots mildvädret. Just denna dag föll ett envist duggregn i backen, men vad gjorde väl det då humöret var på topp och sällskapet trevligt?

Efter snowboardåkning gick bussen vidare till Rosenlundsbadet i Jönköping, där, efter vad ni kan se på bilden, man hade precis lika trevligt! ME

Skidresa till Sälen!

På sportlovet i år for 34 ungdomar till Sälen på läger. Det åktes skidor och snowboard stor del av dagarna. Vi bodde åtta och åtta i stugor som låg alldeles bredvid backen. I stugorna lagade vi vår mat tillsammans, sov några timmar under natten, skrattade och umgicks, kanske kring ett sällskapsspel eller framför TV:n.

Morgon och kväll hade vi andakt tillsammans. En utav kvällarna tog vi bussen till Tandådalen's fjällkyrka för att fira gudstjänst tillsammans. Efteråt fikade vi och lekte lekar för att lära känna varandra lite mer eftersom vi kom från olika platser; N Kyrketorp, Floby, Falköping, Tidaholm och Slöta-Åsle.

Skidbackarna var fina och vädret var växlande; sol och blåst om vartannat. I backarna susade vi ner på våra skidor, alla utifrån sin egen förmåga. En och annan vurpa gjordes och för man genom skogen kunde det stå ett träd ivägen.

Att få möjlighet att göra en sån här resa tillsammans känns viktigt och glädjande både för ungdomarna och för ledarna!

Foto: Privat

Dagis eller förskola till hösten?

Då kanske Svenska kyrkans förskolor kan vara av intresse.

Kyrkans förskola S:t Bernard finns i församlingshemmet i Falköping och är en liten familjär förskola för barn mellan 1 och 6 år. Förskolan är fristående men ingår i Falköpings kommuns barnomsorgsverksamhet. För mer information, kontakta gärna Tina Andréén tel 0515-77 63 13.

Kyrkans förskola Arken som har sina lokaler i Fredriksbergskyrkan, vänder sig till alla barn i åldrarna 3-7 år. Små grupper och gott om personal skapar trygghet och en god grund för lärande. För mer information, kontakta Solveig Asmús tel 0515-77 63 34.

Livräddning i Fredriksberg

Hur gör man om man är först till en olycksplats eller om ett barn sätter i halsen? Hur tar man hand om ett barn som är brännskadat?

Dessa frågor och många andra besvarades under den första hjälpen- alternativt barnolycksfallsutbildning som

genomfördes i Fredriksbergskyrkan under söndagen. Kursen, som leddes av utbildare från Röda Korset, ingick som ett moment i den ledarutbildning som anordnats av församlingspedagogerna i Falköping, men föräldrar i kyrkornas "Öppet hus" grupper var också välkomna att delta. Under en hel dag fick deltagarna inte bara lära sig hur man rent praktiskt går tillväga om man måste ta hand om en skadad, utan de tvingades även fundera över sina egna reaktioner. Även om man har den kunskap som behövs, vet man inte säkert hur man agerar förrän man befinner sig i en kritisk situation.

Deltagarna var indelade i två grupper. Den ena gruppen leddes av Nina, som steg för steg gav deltagarna en inblick i hur man tar hand om skadade och akut sjuka och hur man ger hjärt-lungräddning. Varje moment följdes upp av träning på dockor.

Den andra gruppen fick av Tommi veta hur man tar hand om skadade och sjuka barn, men framför allt hur man förebygger olyckor.

ME

VEM HÖR IHOP MED VAD 1

Para ihop numren framför personerna med bokstäverna framför vad de förknippas med.

1. Ingemar Johansson	A. Glassko
2. Edison	B. Homningsburk
3. Askungen	C. Apple
4. Wilhelm Tell	D. Nyckel
5. Robinson Crusoe	E. Hälsena
6. Moses	F. Klippa
7. Gustav Vasa	G. Glödlampa
8. Churchill	H. Leende
9. Maria Magdalena	I. Kokbok
10. Nalle Puh	J. Cigarr
11. Carl von Linné	K. Brinnande buske
12. Kajsa Warg	L. Sigill
13. Mona Lisa	M. Ratt
14. Judas	N. Boxhandske
15. Simson	O. Silverpenningar
16. Biskop Brask	P. Fotspår
17. C-G Hammarlund	Q. Skidor
18. Petrus	R. Sko
19. Chrustjev	S. Flora
20. Akilles	T. Hår

4-O	8-J	12-I	16-L	20-E
3-A	7-O	11-S	15-T	19-R
2-G	6-K	10-B	14-O	18-F
1-N	5-P	9-D	13-H	17-M

Med ljuset i focus

Kyndelsmässodagen är ljusets dag och detta firades i Fredriksbergskyrkan med en familjegudstjänst med sång både av barnkören och kören Knut Svennings.

I Vartofta-Åsaka hade man temagudstjänst där församlingens barn framförde ett litet skådespel kring hur Jesus bars fram i templet.

Det kom ett brev...

En söndag under vårvintern anordnades på S:t Olofs Gård en Rysslandsdag till förmån för barn-hemsbarn i Ryska Karelen. Ingrid Stridh, som i flera år arbetat med att se till att hjälpen kommer fram till de drabbade, berättade enkelt och osentimentalt om den misär som råder. Nedanstående brev beskriver situationen för de fattiga och ofta arbetslösa familjerna:

"Kära Per, Ingrid och Sofia, Bästa nyårshälsningar från sjukhuset och en åttabarnsmor i Huhtervo i Karelen.

Jag vill skriva till er om hur vi har det nu för tiden. Vi har fått det ännu svårare. Boskapsgården där jag arbetade har brunnit ner. Jag och alla andra är utan arbete. I byn finns inget annat arbete. I Lahdenpohja finns det arbete men ingenstans att bo. Lönen är väldigt låg nu för tiden och utbetalningarna av barnbidraget

ligger efter med fem månader. Det fanns inte ens pengar att köpa presenter åt barnen till nyår. Alla blev utan presenter i år. Både kläder, varma skor och mat behövs men vi har inget att betala för. Vi vänder oss till våra chefer för att åtminstone få pengar till mat åt barnen, men svaret blir alltid "Det finns inga pengar". De har lämnat oss åt vårt öde och ingen behöver vare sig oss eller barnen. Vi kan heller inte köpa det barnen behöver i skolan. Vi kan inte betala för skrivböcker, färger eller häften, men ändå måste de fortsätta läsa. Från överheten har vi ingen som helst hjälp att vänta. Det är skönt att veta att ni förstår hur svårt jag har det. Hjälp oss! Ni har blivit som mina närmaste människor. Jag har ju inga släktingar i Karelen. Jag har inga föräldrar som kan hjälpa mig i svåra stunder, men ni har blivit som min far och mor. Hade det inte varit för er vet jag inte hur jag skulle kunna klarat mig igenom alla svåra stunder. Må Gud ge er hälsa och lycka, måtte ni aldrig bli sjuka. Hoppas ni alltid förblir unga och lyckliga. Per och Ingrid, kanske ni finner någon lösning på våra problem medan jag le-

tar efter arbete. Jag kan inte köpa skor eller vinterkläder åt barnen. Roza ber mig hela tiden om pengar och kläder, men jag kan inte hjälpa henne. Hon har åkt iväg för att studera. Jag måste hjälpa henne, men jag vet inte hur. Ibland sitter jag hemma och känner hur tårarna börjar rinna i ansiktet. Man säger ju att "barnen är vår framtid". Men vad har de att se fram emot. Ingenting. Nu har det också blivit ännu svårare att leva. Utan arbete har vi inget att leva för längre, allting är bara en enda plåga. Förlåt mig för att jag skrivit ett sådant brev med en sådan fråga, men jag har igen annan att vända mig till. Ni är mina mest kära och älskade människor. Må Gud välsigna er! Må Gud ge er hälsa!

Natalia Arsenteva"

Din hjälp behövs!

På S:t Olofs Gård pågår insamlingar september till maj måndagar 9-18.

Välkommen med ditt bidrag då vi startar i höst igen! Den som vill är dock välkommen att sy och handarbeta alla måndagar och torsdagar 9-16 under hela sommaren!

M
Lössebergs
estivalen

5-8 juli 2001

FALKÖPING

www.lakarmissionen.se

Bröllop eller dop?

Friggeråkers kyrka

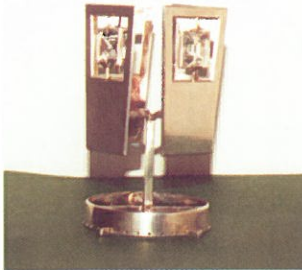
Då kanske du behöver låna brudkrona eller dopklänning. Bilderna på denna sida visar den dopklänning och de brudkronor som finns att låna på pastorsexpeditionen i Falköping. Tel 0515 77 63 00

Luttra kyrka

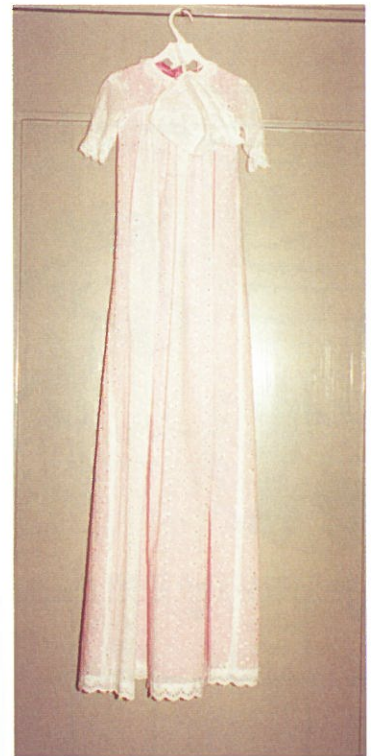
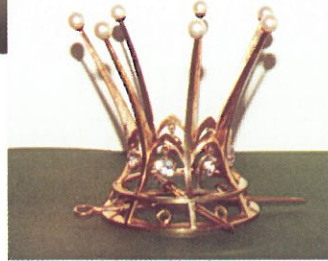
Brudkronan och dopklänningen tillhörande S:t Olofs kyrka är skänkt av Husmodersföreningen 1971

Mössebergs kyrka

Mössebergskyrkans brudkrona är gjord 1963 av Lars Arby, Göteborg

S:t Olofs kyrka

S:t Olofs kyrka. Dopklänningen består av två delar: en underdel som är blå eller rosa, och en överdel av spetstyg.

FALKÖPINGSFÖRSAMLINGSKÅR

hälsar gamla och nya medlemmar välkomna åter till hösten. Höstens program börjar vecka 37 och därefter träffas vi varannan vecka. Håll utkik i nästa Kyrkoblاد, där du får veta mer! Din aktivitet ger församlingen ett rikare liv. **Vill du bli medlem?** Då kan du ringa kårens ordförande Karin Irvfors tel 0515-161 29.

Årsavgiften är för enskild medlem 75:- och två från samma familj betalar 100:-.

Offerdag till missionen

På **Heliga Trefaldighets dag** 10 juni är det offerdag till missionen i våra kyrkor.

Svenska kyrkans mission verkar i samarbete med lokala kyrkor i Asien, Mellanöstern och Latinamerika, för att stödja arbetet inom framför allt sjukvård och utbildning.

Din gåva behövs för att missionen ska kunna fortsätta sitt viktiga arbete.

Prösten

av Anders Parsmo

© Argument Förlag 2001

Snacka går ju...

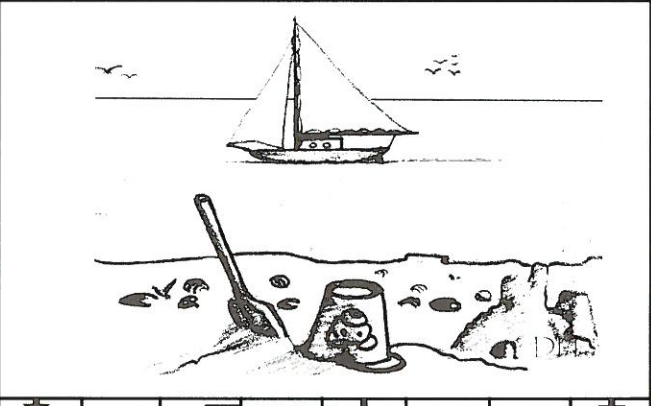
men Lutherhjälpen stödjer fattiga och förtryckta över hela världen.

Lutherhjälpen
Pg 90 02 56-9

KUND		RUMLA OM		RÖNTGEN	SCEN	BARN- KAMMAR- LEK							FRÖ- SKAL
						ELAKA ROMA- RINNA				GRUS TEXTIL			UNDER TAK
VID GÖTA ÄLV				KRISTET FÄSTE TAKGRÄS					KLAR ÄPPL- FORM				
GET- PORS									VÅTT MÄTT SVAVEL		GÅR TILL DONAU BALDER		
PAR- FORM			MAJOR					OBESE- RADE					
PIRAT- ENS AL- TER EGO				TÄCK- NAMN GRÖNA					GRAN- NAR				
			ASARS HÖGSTE U I KEMI										
VAR VISE MÄNNEN	PARISLED STRÅ PÅ HUVUD				VATTEN- GUD								
LAX- FISK					ANDRA DELEN								
ÖSTER- RIKE		DRABBAR TALET PÅMINNA											
ÖST- FLOD					AUD- HUMLA								
LONDON- HERRE			KAN VARA EN EMMA		SKÖTSEL HAR TAJ MAHAL				FLIT- FISK		KLAND- RA	NUMERA RUNDA	MARS- TÖS
TAPPA ANDAN						SOM LÄNKAR	HAR DAG I NOV- EMBER				VALTAL MILNE- FIGUR		
TACKA JA							RÄKNE- SÄTT ÖBO						
ISLAM				AN- FALL				HAR EGEN BORG			KONDI- TION		
PUDRA						LAGA							

Lösningen på korsordet skickas tillsammans med namn och adress till Falköpings kyrkliga samfällighet, Box 734, 521 22 Falköping. Märk kuvertet "Korsord". Vinsten delas ut till de tre först öppnade rätta svaren och vi vill ha ditt svar senast 27 juli 2001. Vinnare i korsordet i Kyrkobladet 1 2001: Lisbeth Lundh, Yllestad, Blombäcke, KÄTTILSTORP, Bernt Bragnå, Nordfalegatan 14, Birgit Salomonsson, Aspängsvägen 20, FALKÖPING Gratulerar!

426